

Vlak nestíhám, na tvůj úsměv vzpomínám.
Jednou mám o co stát a víc už nechci řvát.
Ale teď se zdá, že chcem stát o černobílou múzu.
Můžem chtít víc se smát, spolu stát se nekonečnou hrou.

Mám tě chtít jednou zaujmout?
Ať rozhoduje v mém životě vyšší soud,
Tak nezapomeň, já se nikdy nešetřím a neváhám.
Vím, co chci, mířím za štěstím.
Že mi to nepřejou, než se polepším.
Proč neustále ocitám se na scestí, pak zaváhám.

Snad nemáš strach.... Já nejsem sebevrah.
Nemám chuť teď prosit zas o tvůj kousek tvých krás.
Ať přestanou se už smát, že neumím si na nic hrát.
Teď se zkus podívat, jak ti zpívám černobílá

Mám tě chtít jednou zaujmout?
Ať rozhoduje v mém životě vyšší soud,
Tak nezapomeň, já se nikdy nešetřím a neváhám.
Vím, co chci, mířím za štěstím.
Že mi to nepřejou, než se polepším.
Proč neustále ocitám se na scestí, pak zaváhám.

Mám tě chtít jednou zaujmout?
Ať rozhoduje v mém životě vyšší soud,
Tak nezapomeň, já se nikdy nešetřím a neváhám.
Vím, co chci, mířím za štěstím.
Že mi to nepřejou, než se polepším.
Proč neustále ocitám se na scestí, pak zaváhám.